POKROK ZAPADU.

Týdenník politický, poučný a zábavný
pro
ČECHOSLOVANY AMERICKÉ,
podávající nejnovější zprávy nejen z celého světa, ale zvláště ze Velikého Západu Amerického.
Vychází každou středu
OMAHA, NEB.

VYDAVATEL A MAJITEL:
EDW. ROSEWATER.
REDAKTOR:
JAN ROSICKÝ.

Předplatné na list obnáší i s poštovní zásilkou
$2.20 za rok, **$1.10** na půl roku, a **55** centů na čtvrť roku.
Zasílán do Evropy $3.00 ročně. Poštovné platí vydavatelstvo samo.
Oznámky v „Pokroku Západu" účtují se levně; ceně a národní spolky platí za své oznamky poloviční cenu.
DOPISY se všech stran milerádi přijímáme, avšak neměžeme uveřejňovati takové, které obsahují osobní útoky neb urážky, an zákon novinářský nám toho nedovoluje, ani na odpovědnost dopisovatele.
Zásilky peněz nechť dějí se na poštovní poukázky, anebo v listech registrovaných, aby bylo jich dodání nám jisté, neb nemůže se za peníze v jednoduchém listu zaslané ručiti. Veškeré obdržené mise budeme v čísle vždy následujícím kvitovati.
Nadpis dopisů a peněžních zásilek bud:
„Pokrok Západu"
Omaha, Neb.

Omaha, Neb., 4. dubna, 1877.

Federace americká přestála zkoušku.

Pod tímto ohlavím přináší „Národní Listy" pražské níže položenou úvahu o rozhodnutí komise volitelské. Není to poprvé, co v „N. L." setkáváme se s úvahami o záležitostech amerických, které svědčí o velké znalosti poměrů zdejších a jelikož bude nepochybně zajímavo čtenářům našim zvěděti, co o amerických záležitostech soudí nejčelnější list český, podáváme celou úvahu doslovně. Píší:

„Podmořský telegraf zvěstuje nám událost veliké váhy.

V noci na 2. t. m. ve společné schůzi domu zástupců a senátu prohlášen konečně po tuhém zápase kandidát republikánů Rutherford B. Hayes (vyslov Hés) za řádně zvoleného presidenta — a tolikéž kandidát republikánův Wheeler za místopresidenta severoamerické republiky.

Až polovina zeměkoule dělí nás od dějiště skutku toho, přece jsme přesvědčeni, že i v naší vlasti vzbudí na mnoze dosti živý interes, neboť dávno již i u nás porozuměno, jaký význam má zdar a rozvoj stoleté oné vlasti svobody pro život národův „staré Evropy", v níž svoboda dosud je toliko poutnicí kráčející plaše po cestách trním a hložím zarostlých, a nemající mnoho těch domovin vlídných, kde může hlavy klidně položiti a bezpečně spočinouti.

Nemohlo proto žádnému řádnému, upřímnému příteli svobody býti lhostejno, když od podzimu minulého roku stíhaly přes oceán zprávy zvěstující, že veliké dílo Washingtona a Lincolna právě v stém roce svého velkolepého trvání octuje se v nemalém nebezpečí. Staré rány propukávaly, staré hněvy vyvíraly v plné horoucnosti vášně. Již se zdálo, že opět litice války občanské rozsápe Sever a Jih, a že na radost všech spátečníků světa zvrhne se imposantní ona vláda lidu v šerednou karikaturu mexikánskou.

Jsme přesvědčeni, že každý poctivý a myslící Čech s tesknosti sledoval onu krisi zaoceanskou a přál si, aby skončila šťastně pro věc svobody, aby skončila důkazem, že přese všechny nešvary a neduhy, jaké během času objevily se na těle voiné té federace, nicméně vždy ještě žije v ní tolik mravné síly, která v rozhodné době zvítězí nad nepoctivostí a zachrání velikou republiku do věkův dalších. Nuže, tato tužba, tato naděje a víra všech upřímných milovníků volnosti dnes jest vyplněna. Mračna se trhají, bouře jest od vlasti Franklinovy odvrácena. Nedošlo k bitvám, obstála rozvaha vůči vášni, zvítězila poctivost vlastenecká nad planoucím sobectvím! „Prohlášení Hayesa presidentem stalo se beze všeho vyrušení." V těchto několika slovech obsažena jest chlouba svobodné vlasti tak veliká, že probodává srdce kde jakého temnomilce.

Udiveni musí se lidé toho druhu tázat, jak to možno, že při takové porušenosti na té i oné straně, že v poměrech, kdy se podobá, jakoby kromě toho dolaru již nic nebylo společnosti oné draho a svato, posléze přece jen zvítězí mravná myšlenka nad interesem, právo nad křivdou, pravda nade lží. Ano, div to divoucí pro každého, kdo nikdy nezkusil si práv, aby skoumal co činí svoboda z národův, jak neskonale větší jest ta míra dobra i požehnání, kteréž štědří ona další národův, u porovnání s tím koukolem a bejlím, jakéž vyrůstá s sebou v pšenici.

Však pro toho, kdo měl kdy příležitost poznati národ v pravdě svobodný, kdo viděl na vlastní oči, co činí lidi z samospráva a plná volnost i odpovědnost občanská, — jinými slovy, kdo poznal, jaké povahy vyrůstají na půdě vlasti v pravdě svobodných: pro toho není tento čin amerického národa žádným zázrakem, ba ani hádankou. Porušenost a darebáctví zahnízdí se mezi lidmi za všech poměrův. Francie Napoleona III., Španělsko, Neapolsko, bývalé Papežsko nechť stojí za svědky. Rozdíl mezi svobodnou a porobenou vlastí však jest ten, že zde podobné neduhy společnosti při nesvobodě tisku a při nedostatku veřejného života jen málo kdy a obyčejně pozdě přicházejí na světlo denní, kdežto v zemích svobodných každé takové darebáctví hlučně uvádí se na přetřes a na soud veřejný a to tím hlučněji, bylo-li spácháno lidmi zastávajícími nějaký veřejný úřad, neboť tu každý svobodný národ žárlivě střeží a bdí, věda že v tom spočívá nejvlastnější jeho právo svrchované, aby kontroloval neustále těch, jimž na čas svěřil opatrování záležitostí svých veřejných.

Klamali sebe a klamali jiné ti, kdož pravili, jako by význačnou povahou lidu amerického byl duch sprostě materialistický, duch zbrdající všelikým ideálem a hledající toliko v hmotném zisku cíl a oprávnění všeho snažení lidského. Nikoliv, povaha lidu amerického jest lepší než její pověsť. Proto že z národních svých škol vymýtil katechismy, nevymýtil z nich ještě nikterak ctnost a mravnost. Proto že po úřadech sedí mnoho lidí pochybné ceny, lidí hrabivých a nemravných, proto není ještě lid americký v jádru svém zkažen. A třeba duch jeho zapřemítal rád o věcech nadpozemských, třeba byl obrácen co nejživěji k zájmům blaha vezdejšího, však proto přece nepohasl v něm posvátný oheň ctnosti a lásky k pravdě, proto přece jen dochoval sobě lid ten tolik bodrosti a pevnosti mravné, tolik citu pro právo a spravedlnost, že není se co báti, aby tak brzy se rozhoupal v bezvlastenectví a v bezectnost, která ovšem jest hrobem jistým všech svobodných zřízení, ano celé existence národní. Nikoliv, v té spoustě lidu bytuje vždy ještě jiskra z ducha Washingtonův a Franklinův, a to jak vidíme ještě velmi živá a nezmorná jiskra. Ba jakkoliv to na první pohled absurdně vypadá: celý ten nynější zápas mezi oběma mohutnými stranami soustátí amerického vydává toliko jedno hlasité svědectví o síle a mohutnosti onoho citu pro právo a poctivost v lidu americkém. Neboť zodpovězme si, čím stalo se, že od roku 1874 strana demokratické, tedy strana, na níž lpěla dosud těžká kletba národa pro její zradu před desíti lety spáchanou, kterak se stalo medle, že ta strana pojednou rostla a to tak úžasně, ažtě dosáhla většiny v domě zástupců, ba ažtě konečně při nynější volbě presidentské již jen jediný hlas jí scházel k většině? Stalo se tak proto, že demokraté jsouce v menšině a oposici neustále objevovali kde jakou špatnost úřadníků republikánských, stalo se proto, poněvadž v republikánské straně za těch 16 roků vlády nad Unií nalíhlo se tolik porušenosti a zvrhlosti, až všickni poctiví republikáni za to se rděli. Lid zapomněl na minulost, on nepovážil, že druhdy za vlády demokratů nebývalo o nic lépe, ba snad hůře, on viděl toliko hanebnosti přítomné, svědomí jeho bouřilo se proti nim a srdce jeho odvracelo se napořád více a více od praporu republikánského, pokáleného tolikerou nepravostí.

Trvá vždy dlouho, než se lid naučí rozeznávat princip od osobnosti, čin jednotlivce od povahy strany, pravidlo od výminky. Obyčejně sondívá z jednoho na všecky, z výminky na pravidlo. Kdyby republikáni byli se vzchopili v čas, vymýtili ze sebe ony nečisté živly a objevili se tak lidu co strana, trestající sama první všelikou nemravnost — není pochybnosti, stáli by podnes tak silni jako v den smrti Lincolnovy. Celkem byla a jest na straně republikánův podnes převaha karakterův ryzích a neporušitelných u porovnání se stranou demokratickou, která má hlavní svou sílu v mrzkých stoupencích Calhouna a Jeffersona Davisa, která nestala se věru o nic lepší od těch dob, co se jí zakázalo prodávat a kupovat „lidské maso" — ale tito poctiví republikánští byli hanebnostmi vlastních lidí tak rozmrzelí, že skládali ruce v klín, nepomníce, jak strašně může se ta nedba jejich na celé věci vymstíti. A vymstila se. Nechybělo mnoho a zimničně činým „baronům jihu" bylo by se podařilo strhnouti prapor Unie k rukoum svým. V myslích lidu nadešla ona chvíle zmatků, z jakých obyčejně nejvydatněji kořistí věc nepoctivá. Lidé, kteří do včíra byli nejsvobodomyslnější, náhle počali se družit k straně, s níž táhli ultramontáni, irská luza a bývalí otrokáři. Družili se k ní, poněvadž strana ta psala na prapor svůj: „Pryč s porušeností! Pryč s vydírači a šejdíři!" atd. Tak lovili demokraté lid. Někdejší rebelové vydávali se mu za nejlepší vlastence, nejprohnanější kejklíři političtí nedávných let náhle kázali o poctivosti a ctnosti. Z Calhouna stal se Cato!

A strana republikánská, jak pravíme, neuměla v čas rozptýliti lež žádným činem očisty vlastní, ona mařila slov, kde měla jednat a teprv poslední chvíli se vzchopila k obraně vydatnější. Však ani toto pozdní vzchopení se nebylo by jí asi více spasilo, kdyby nebyla na štěstí své našla kandidáta, který sám jediný svou poctivou v pravdě republikánskou povahou mluvil k srdci lidu mohutněji, než celá republikánská strana dohromady.

Ano, Rutherford B. Hayes, tento muž, na němž nejjízlivější oko zášti stranické nedovedlo najíti poskvrny—tento pravý „vir probus et integer" — ten jediný zachránil stranu republikánskou od porážky nejcitelnější.

Demokraté postavili proti němu Samuela Tildena, advokáta new yorkského, milionáře, člověka velice bystroduchého, výmluvného, ba snad i geniálního, kterémuž scházela jen jedna vlastnost —Hayesova ctnost a poctivost! Než, to lid, jdoucí k volbám, na mnoze nevěděl. Demokraté uměli mu Tildena vylíčiti jako vzor občanské šlechetnosti a to, co o něm vynášeli republikáni na jevo, odmítali jako pouhé agitační klevety, na něž jest americké obecenstvo již přes příliš zvyklé. V tomto pološeru, v tomto zmatku byly mysle velké části amerického lidu, když přistupoval osudného dne 7. listopadu 1876 k osudí volebnímu. Avšak odtud počíná obrat. Víme, co následovalo po volbách těch, víme jaké podvody a nezřízenosti vyšly na jevo při té i oné straně. Řeknem dosti, připomenem li prosté faktum, že takřka do včíra nevědělo se, jak vlastně kde lid volil, kdo poctivě a kdo nepoctivě počítal. Demokraté přísahali že Tilden je zvolen, republikáni odpovídali: „Jen teedp, je li podvod právem a lež pravdou!" Spor stával se každým dnem prudčím a demokraté v rozlícení svém upustili škrabošku. Přestali mluviti o vyčisťování a nepravostí a mluvili již jen o své nadvládě, které prý musí dosáhnout stůj co stůj.

„Buď Tilden, nebo revoluce"—volaly lich listy, až i konečně jeden demokratický list přímo vyzýval k zavraždění Hayesa, ba ažtě v Jižní Karolině (mělo státi v Louisianě) jakýs fanatický demokrat učinil vražedný pokus na tamního republikánského guvernéra. To stačilo, aby lidu americkému vrátila se rozvaha. Svědomí jeho procitlo, on potušil celé nebezpečí a ozval se zmužile: „Chci zvěděti pravdu. Chci aby byla nalezena a na jisto postavena ve všem klidu! Pak se jí pokořme všickni!" A pod tímto mohutným příkazem svědomí národního, pod tímto povelem znovuprocitlé opravdovosti vlastenecké museli demokraté přistoupiti na smírčí návrh místopresidenta Ferryho (Mýlka; návrh podán byl výborem kongresním zvláště zvoleným k tomu cíli a ne předsedou senátu — Poz. red.) a svěřiti rozhodnutí sporu zvláštní komisi sestavené z pěti republikánů, z pěti demokratů a pěti soudců nejvyššího soudu spolkového, jejíž rozsudek měl býti uznán od obou stran beze všeho odporu.

Nuže, komisi té předloženy sporné volby k rozsouzení a ona rozhodla: „Rutherford B. Hayes jest zvolencem národa, neboť dosáhl potřebné většiny 185 hlasů."

Federace americká může si gratulovat k tomuto konci, a tolikéž k muži, jejž dosadí národ 5. března ve Washinktonu na stolec presidentský.

Poctivost zvítězila nad prohnaností, ctnost nad genialností bezectnou. Jedině Hayes dovede vyříznout rakovinu korupce z ústrojí amerického; Tilden byl by nazejtří po svém dosazení vyhnal z úřadů všecky republikány bez rozdílu a osadil úřady demokraty opět bez rozdílu; avšak Hayes vyžene toliko — darebáky! To slíbil a tomu dostojí.

Americké Granže.

Jak pracují a pokračují P. H.

Podali jsme obšírnější pojednání o granžích v listopadu, kdy v Chicago zasedala národní granže Soustátí a vysvětlili jsme cíle řádu toho a jich některé obřady. Patrons of Husbandry (Přátelé Hospodářství) jsou již teď řádem usazeným, který počíná pracovati na svém zdokonalení vnitřním a tu arci mnoho, co bylo jen tak přilepeno v prvním návalu horlivosti, odpadá, tak že výsledek práce jejich r. 1876 nedá se býti příliš skvělým naproti výsledku roku 1875.

Příjmy a vydání granží za poslední dva roky jsou následující:

Důchody:	1875	1876
Hotovost na počátku roku	$24741	$5159
Přijato za dispense	80045	
" za knihy řádu	3093	
Za úroky z vkladů	2359	3685
Čtvrtletní příspěvky	42902	36415
Vkladné tajemníka		16225
Drobnosti		8248
	102.140	69.735

Výdeje:	1875	1876
Výroční sjezd	$18192	$16637
Služné úředníkům	22992	16659
Tisk a psací potřeby	5542	2281
Regalie	3090	697
Náčiní	3045	729
Poštovné, telegramy, atd.	8614	1000
Nájem, topivo, svítivo, pojištění	961	799
Na patent Wernerovi	690	
Výlohy zástupcům	908	878
Rozličné	1494	1786
Dary státním granžím	10086	
Půjčky	25360	23318
	$95.960	97.028

Co se pak týká počtu pracujících granží a jich údů, jest součet následující po všech státech.

Státy	Počet granží 1875	Počet granží 1876	Počet členstva 1875	Počet členstva 1876
Alabama	678	300	17,440	11,200
Arkansas	634	321	20,471	11,344
California	263	178	14,228	9,035
Connecticut	16	18	480	838
Delaware	26	26	508	560
Florida	148	94	3,804	1,894
Georgia	708	277	17,826	10,161
Illinois	1,592	646	29,063	12,636
Indiana	2,036	1,145	60,299	43,954
Iowa	2,004	1,018	51,332	32,019
Kansas	1,173	674	40,261	24,656
Kentucky	1,618	1,008	52,463	35,033
Louisiana	316	264	10,078	9,750
Maine	180	216	8,747	11,773
Maryland	186	148	6,635	5,859
Massachusetts	100	86	3,825	3,776
Michigan	669	598	33,196	29,961
Minnesota	546	296	16,617	9,830
Mississippi	669	449	30,897	20,606
Missouri	2,044	974	80,059	42,529
Nebraska	620	361	8,177	9,867
Nevada	15	9	366	214
N. Hampshire	69	77	2,828	3,947
New Jersey	96	90	4,465	4,923
New York	484	520	11,628	16,184
N. Carolina	540	240	10,166	9,362
Ohio	1,216	1,214	53,337	53,977
Oregon	186	188	5,233	6,544
Pennsylvania	615	626	22,471	27,174
S. Carolina	337	282	10,922	8,410
Tennessee	1,097	492	37,581	19,411
Texas	186	902	37,610	38,149
Vermont	207	208	10,198	10,908
Virginia	670	479	13,885	16,041
W. Virginia	312	266	5,990	9,376
Wisconsin	514	304	17,226	12,886
Arizona		1		20
Colorado	60	48	2,096	1,650
Dakota	66	96	1,176	807
Dis of Colum.	1		45	
Idaho	16	17	390	378
Montana	26	25	946	686
Ind. Territory	18	8	480	231
Washington T'y	66	68	2,169	1,563
Canada	37	38	450	450
Celkem	24,328	15,170	761,273	588,987

Z počtů těchto vysvítá, že za minulý rok mnoho granží na počet ubylo. V mnohých státech bylo jich příliš mnoho zorganisováno od zástupců, kteří brali plat od kusu a mnoho takových nezralých odpadlo, jiné opět se spojily v jedno, mnohé přestaly pracovati. Počátkem roku 1873 bylo v celém Soustátí 1862 granží a v roce tom jich přibylo 10.579, r. 1874 jich přibylo 9.989, r. 1875 vzrostly o 2.012, r. 1876 přibylo jich 885. To ukazuje, že se řád rozšířil již a teď se tříbí. Celkem stává 15.170 loží s 588.987 údy, průměrně každá lože o 39 členech. Jelikož přijímají se do loží ženy i dítky, můžeme průměrně čítati že každá lože obsahuje 23 rodin zastupujících 115 hlav, tak že činné granže zastupují 348.910 rodin farmerských aneb 1,744.550 hlav, což činí téměř jednu dvacetinu obyvatelstva Soustátí. Zdánlivé ubývání na počtech loží a členů je zdravé, dokazuje okolnost, že co počet granží opadl o 37½ procent, počet platících členů zmenšil se pouze o 22½ procent a průměrná síla granží vyrostla s 31½ na 39 členů. „Svornost."

Z Čech a Moravy.

* **Výroba piva v Čechách.** — Loňského roku bylo v 797 pivovarech v Čechách celkem vyrobeno 8,500.000 věder.

* **České uhlí** proklestilo si nyní dráhu i do Bavor; denně se vyváží od Nýřan u Plzně přes 100 vagonů kamenného uhlí.

* **Neobyčejná váha těla.** — Do jihlavské nemocnice přivežena byla onehdy 24letá nádennice z Lukova, jež váží pouze 41 liber.

* **Plzeň** vzmáhá se nejen co do počtu obyvatelstva, nýbrž i co počtu domů. K. 1869 bylo v Plzni pouze 988 domů, ku konci minulého roku pak již 1600. Přibylo tedy v sedmi letech 612 domů.

* **Na smrtelné posteli se přiznal.** — Před 11 lety zavražděna byla v Brně hospodyně p. Falkensteina. Všechno pátrání po vrahu bylo až dosud marné. Teprv onehdy přiznal se domovník v domě, v němž vražda byla spáchána, na smrtelné posteli, že onu vraždu spáchal.

* **Raději smrt než sňatek proti vůli.** — V Mladé Vožici zamilovala se 18letá sličná dívka do švarného lesníka. Rodiče její ji v známosti té bránili nutíce ji, aby si vzala bohatého sládka. Než by si dívka byla vzala ženicha jejž nemilovala, raději volila smrt. Otrávila se otrušíkem.

* **Nejstarší knihtiskárny v Čechách.** — Z tiskáren zařízeny byly v Čechách nejprvé: tiskárna v Plzni r. 1468, v Praze r. 1488, na Kutných Horách r. 1488 v Boleslavi r. 1500, v Litomyšli r. 1507 a v Bělé r. 1509.

* **Hradeb pražských** nemělo býti dne 1. března více. Avšak při bourání přišlo se na veliké překážky, tak zejmena za koňskou branou na tvrdou skálu. Následkem toho není snešení hradeb do dnes hotové. Městská rada žádá proto o prodloužení lhůty.

* **K ulevení bídy v Rudohoří,** jež nabyla v letošní zimě neobyčejných rozměrů, usnešeno započíti co nejdříve se stavbou několika okresních silnic, poskytnouti jednotlivým obcím vydatné podpory, napomáhati hotovení doutníků a zříditi vzornou školu, na níž by se vyučovalo dělání jemnějších druhů krajek, vyšívání a p.

* **Matka vražednice.** — Anna Beznoskova, 20 roků stará, svobodná ženština ze Štěpánovic (u Kladna), usmrtila dne 21. února novorozeného chlapečka na dvoře nevlastního svého otce ve Štěpánově. Mrtvolu zaobalila do hadrů, strčila jí do psí boudy. Vopř našel děcko a běhal s ním po dvoře, až konečně bylo mu odňato. Dne 24. února byla nelidská matka okresnímu soudu v Unhošti do vazby dodána.

* **Neděli dne 25. února** sněžilo a pršelo po celý den nad Domažlicemi; večer o 8. hodině se strhl prudký liják s kroupami. Liják provázen byl silným větrem, vanoucím od západu k východu. V největším větru a lijáku se silně zablesklo a hrom rachotil jak v letě.

* **Palič uhořel.** — Dne 21. února vyhořelo v Annově u Tovačova třináct živností i s hospodářskými budovami. Oheň uhašen byl teprv po pěti hodinách. Na půdě jednoho shořelého domku nalezena mrtvola jistého tuláka Sigmunda H., jenž bez vší pochyby sám zapálil a pak uhořel.

* **Tovární činnost v Brně** jeví už od delšího času větší rozměry. Pracuje se s větším množstvím dělníků až pozdě do noci, kdežto dříve mnohé tkalcovské stavy byly neobsazeny a též počet hodin práce se skrátil. S obzvláštním uznáním připomíná se, že výrobky jsou teď solidnější.

* **Zbirovské statky,** jež dosud náležely Štrousbergovi, nyní v Moskvě uvězněnému, přejdou prý, jak se nám sděluje, ve vlastnictví knížete Kolloredo-Mansfelda, ač nebude-li prý kupní cena okolnostmi příliš předražena. Ku dražbě, kteráž dne 1. března se odbývala, nedostavili se jak k první dražbě, žádní kupci a teprvé při třetí dražbě bude rozhodnuto, připadnou-li bohaté statky otci nynějšího cislajtánského ministra obchodu neb komusi jinému. Z hojných lesů a pozemků zbirovských má být scelen statek dobříšský ku Kolloredo-Mansfeldu, ze Zbirova má se státi statek fideikomisní a mimo to mají být jiné částky pozemků přenechány kn. Morici Hanavskému, jimiž by zaokrouhlil statek hořovický. O průmyslové podniky zbirovské, které vesměs leží na dráze, ucházejí se dvě firmy, jedna berlínská a jedna vídenská, z nichž obě spolu konkurují.

* **Nelidská matka.** — Svobodná služka Markéta Kohoutová, sloužící v Blatnicích za Plzní, porodila dne 22. února dítě a hodila je do kamen ve světnici. Porodu byl přítomen milovník její Jan Kastel, dělník při dolech přehejšovských. Oba jsou nyní zatčeni, ač Kohoutová udává, že děcko bylo nedospělé a soudní komise nemá důkazů, přišlo li dítě živé nebo mrtvé na svět. Kohoutová jest rodilá z Křimic a Kastel pochází z Merklína. Byli odevzdáni okr. soudu v Stodech.

* **Pověrčivost.** — Ve Starém městě u Uherského Hradiště zemřela onehdy žena následkem rány v noze. Lidé ve Starém městě tvrdí, že ona ženská byla očarovaná, poněvadž prý něco přešla, co jí jakýsi krátkozraký člověk nachystal. Od toho prý se jí pak udělala rána, ze které chlupatí hadi, ještěrky a škořápky z vajec vylízaly. Tetky ve Starém Městě koupou prý si nohy ve svěcené vodě, aby se jim také něco podobného nepřihodilo.

* **Pěkné vyhlídky pro kněze.** — Dle úředního výkazu nalezá se ve všech čtyrech bohosloveckých ústavech v Čechách 232 bohoslovců. Ve čtvrtých ročnících jest jich pouze 52. Letos však zemřelo celkem v Čechách 110 kněží, zůstane tedy na přes rok 59 míst kněžských uprázdněno. Půjde-li to tak dále, zůstanou konečně i všechny menší fary uprázdněny a budeme mít jen samé bohaté fary.

* **Koňské maso vítězí** znenáhla. V Holešovicích poráží a seká toto maso J. Rokycanský a vede se mu výborně. Lid zvyká masu a vzdává se předsudků. Jest více nežli pravdě podobno, že maso to dováží se také do Prahy, není však podrobeno lékařské prohlídce. Městská rada činí prý opatření, aby prodávalo se v Praze jen zdravé maso a sice na místě určeném. Někteří řezníci chtějí prý zříditi v Praze porážku koňskou a krámy k prodeji masa koňského.

* **Výnos mléka, vlny a medu v Čechách r. 1876.** — V Čechách chováno bylo loňského roku 882.972 krav, z nichž každá průměrně poskytla 980 litrů mléka, celkem tedy 865.389.455 litrů. Teplého mléka spotřebováno bylo 467.600.250 litrů. Z ostatního vyrobeno bylo 129.828 m. ctů. másla a 112.658 m. ctů. sýra. Koz dojných bylo 194.278. Každá dala průměrně 320 litrů mléka, celkem tedy 62.186.820 litrů. Z toho spotřebováno bylo 56,486.590 litrů, ostatní spracováno na 5287 m. ctů. kozího sýra. Ovcí bylo 1,406.290. Průměrně poskytla každá 1·16 kilogramů vlny, celkem tudíž 12.880 m. ctů. Včel bylo 140.192 oulů. Každý poskytl 5·19 kilogramů medu, celkem tudíž 7,300 m. ctů. Vosku poskytl každý oul 0.39 kilogramů, celkem tudíž 554 m. cty.

DOPISY.

PRAHA, Minn. 18. března.

Vážená redakce P. Z.

.........Od 16. dubna na t. r. má se počíti se stavbou dráhy od Jordán přes Prahu na Waseka a pak dále na jih. Tento rok musí být hotova.

F. Pešek, jednatel.

WAHOO, 26. března 1877.

Ctěná redakce!

Dnes se již otevřelo jaro a na všech stranách viděti rolníky pilně v poli pracující; zvláště naši krajané neostávají pozadu. Před dvěma a třemi týdny povídalo se, že se již mnoho koníků líhne. Od té doby měli jsme mrazy, a pak-li to bylo pravda, tedy jistě zhynuly ty které se vylíhly. Pak-li že úroda letos bude zachráněna, tu jistě naše město značně zroste; za ty čtyry měsíce co jsem zde, vystavělo se zde na 70 domů.

S úctou Frank Novák, hostinský.

KOSSUTH, Wis., 20. března.

Milý „Pokroku Záp."!

Musím se pochlubit, že zavítal sem ze Saline county v Nebrasce náš dobrý přítel Antonín Hlava, a po krátké době si zde vyhlídnul hezkou boubelatou Andulku Podholovu, dívku z pořádné rodiny, s kterouž za nedlouho od rychtáře p. Jana Krajníka odán byl a v krátkém čase se opět do svého domova odebeře. Přejeme mu v tom novém stavu mnoho zdaru (s hodně křiklounů, ne?—Red.)

Po odavkách jsme zajeli do Manitowocu, kdež jsme se v hostinci pana V. Krajníka & Co. vesele bavili. Večer přispěli k všeobecné zábavě též čeští hudebníci, začež jim a zvláště jich řediteli panu J. Havlíčkovi budiž dík.

S úctou J. Krajník.

SCRIBNER, Neb. 22. břez.

Ctěná redakce!

Únor jsme měli velmi pěkný; rolníci chystali polní nářadí k práci, ba někteří i pracovati počali. Však přišel březen a „za kamna vlezem", praví přísloví. Každý se tlačil přece ještě ke kamnům a byl rád že v těch teplých dnech únorových je neodstěhoval do „letní" kuchyně. Však sv. Josef přišel s lilií a pan mráz se ho lekl.. V ten den bylo hezky, ale na druhý den napadlo sněhu as na dva palce, že bylo bílo jako lilie; to však jen na krátko, neboť druhý den již nebylo o něm ani památky. Jako všude jinde panují i zde obavy ohledně těch žroutů, kobylek, však já myslím že nebude takové nebezpečí od těch, které se zde zlíhnou, jako od těch, které nám sem mohou přilétnout od jinad. Každý ví, že v prerii se kobylky málo držely, nejvíce jen na polích, a tu také pouze vajíčka nakladly; a to ještě ne veskrze, nýbrž jen v místech. Co bylo na podzim po jich odlétnutí přeoráno, v tom jsou vajíčka zničená, jak vím ze zkušenosti. Neboť když přijde vajíčko hlouběji do země než jak je původně položeno, takové se nevylíhne.

Četl jsem ve vašem ctěném listu zákon o hubení kobylek. Zajisté potřebný to zákon, jen aby se také všeobecně plnil. Než kobylky křídel dostanou, jest vždy možné je hubit. Mohu vás ujistit, že uveřejňováním těchto zákonů zavděčíte se každému čtenáři. Málo jest nás, kteří jsme schopni zákony čísti a znáti se učiti v řeči anglické a přece nám co samosprávným občanům jest povinností nevyhnutelnou a nezbytnou abysme zákony znali a mohli se nimi řídit. Neznalost zákonu není žádnou omluvou před soudem a proto jest každého občana povinost i prospěch, aby se zákony se seznámil. Nepochopuji kterak který Čech a zvláště osadník Nebrasky může býti bez vašeho listu, který nejen že nejhojnějších zpráv a novinek přináší, nýbrž i více než kterýkoliv jiný o poučení a vzdělání čtenářů pečuje. Pokračujte stále na dráze nastoupené a neminete se úspěchu. Na zdar! F Hanzl.

Douška. — Pak-li se dobře pamatuji, pravil prý pan Jonáš ve své řeči v Chicago před volbou, že by nezasluhoval jmeno proroka Jonáše, když by Tilden nebyl našim presidentem. Podle všeho nezasluhuje. J. H.

NIOBRARA, Neb. 23. břez.

Ctěná redakce Pokroku Západu! Račte dopřát místa těmto pár řádkům ve vašem ctěném listu.

Již dávno s napnutím čekáme doby, kdy železná dráha do našeho county zavítá. Již několikráte těšili jsme se nadějí, že doba ta nadešla, však vždy byli jsme sklamáni. Tak stalo se i roku minulého, když my Češi zde bydlící hlasovali jsme co jeden muž pro podporu dráze (bonds). Však následkem nedostatku přesvědčenosti osadníků jiné národnosti zde usazených, jsme propadli. Nyní nám ta samá společnost předložila nový návrh (proposici), v kterěž se zavazuje zárukou sto tisíci dolarů, že již tohoto roku 20 mil tratě srovná a upraví a 10 mil kolejí položí, na čisto zhotoví a pravidelně jezditi bude. Do jara příštího roku má být celých 20 mil kolejemi položeno a vlaky po ní jezditi. Do dvou roků pak má se dohotoviti dráha skrze celý okres. Doufám že každý i mimo Čechů, nahlídne, že navržení toto (proposice) jest dobré a máme naději, že tentokráte projde vzdor všemu úsilí a namáhání, které Yankton činí. Já jim to za zlé nemám, neboť oni dobře ví co tím ztratí, a my opět dobře víme, že to zbavíme toho dlouholetého vysmívání, že nemáme žádný trh.

Protivníci straší velkými platy. To jsou pouze strašáky. Naše county jest velké a kolej bude musit být nejméně 50 nebo více mil dlouhá. Tím zvětší se majetek podrobený dani a společnost sama bude museť největší díl na splátku bonds přispívat. Pro první rok připadá největší plat na bonds, 15 mills, t. j. 1½ centu z dolaru, o čemž se každý sám přesvědčiti může. Obnos bondů jest $77.400, to jest 15% z odhadnuté ceny majetku v naší county, kteráž obnáší $516.000. Nám jest třeba platit 10% a kapitál do 20 roků, na což připadá první rok $7,740; a když se odhadní cena znásobí s 15 mills t. j. 1½ centem, tak každý se přesvědčit, že vypadne potřebné procento.

Pročež vlastenci a spoluobčané, nenechte se nižádným zmámiti a hleďte k tomu, aby krajina vaše byla zvelebena, neb jen dráha železná jest ta mocná páka, která k pozvednutí pomůže. Doufám že každý z rodáků učiní tak, jako roku minulého, a bude voliti pro bonds.

Též podotýkáme, že máme velkou naději tentokráte zvítězit, jelikož Creighton bude tentokráte vesměs až na 10, voliti pro bonds.

Znamenám se s úctou váš věrný krajan Fr. Janoušek.

PISCHLVILLE, 25. břez.

Ctěná redakce!

Již po nějakou dobu cítím, že mne něco tlačí. Nevím pak-li jsou to hříchy buď domnělé neb skutečné aneb je to co jiného a nerad bych s nimi zemřel a tak se snad bez naděje na nebeskou slávu do pekla dostal. Protož jsem si umínil jíti k vám ku zpovědi a poprositi vás o rozhřešení. Však již z počátku připomínám, že neočekávám od vás, že byste zachoval tajemství zpovědní — nemohu to ani od vás co „novináře" očekávat — naopak, nebude mi pra nic proti mysli, když vejde toto vyznání ve známost co možná nejšíři, neboť pak se třebas mnohá bludná duše podle něho pozná a „vejde do sebe." Tedy k věci:

Jsem snad drobet republikán, ale jak sám o sobě soudím, daleko ne ten pravý, totiž pravověrný, kterýž by „věřil, ať jest to psáno nebo není". Mám jednu velikou chybu; rád o všem přemýšlím, skoumám a o všech věcech objasnění z rozdílných stran hledám, bych mohl rozeznati vždy věci dobré od zlých. Jelikož žádnou z politických stran neuznávám za „samospasitelnou" a „neomylnou" a mysle sobě, že bych třeba zůstal v náhledech svých jednostranný kdybych četl noviny jen od jedné strany, čítám, jsa tak drobet republikán, jak svrchu zmíněno, noviny republikánské, a jsa též neodvislý, též neodvislé a abych prohlédnul na všechny strany, též dle příležitosti demokratické. Činil jsem to dosud proto, abych se poučil a soudil jsem, že k poučení třeba dobrého učitele a svědomitého vůdce. Však běda! kdybych se od všech věstí nechal, bylo by to snad hůře, než když bych slepým zůstal. Nezazlívám první a poslední straně, že na svém kabátu žádnou kvrnu nevidí, avšak ta neodvislá — teď přichází hlavní část mé zpovědi. Nepravost, pokrytectví a falešné sněti nemohu, a když tak čtu ten „nestranný(?)" časopis a vidím z něho, že ta nestranost jest vyjhaná, že jest to pokrytectví a pod tou nestraností skrývá se to nejzuřivější stranictví, tu dopouštím se hříchu, tu kleju, laju, zlořečím a zatracuju takového učitele a (s)vůdce, který po kramářsku prodává svůj politický jed, vydávaje jej za balzám; který vždy a vždy jen chyby a vady na jedné straně vidí, jí kárá, tepe, hanobí, však ani jediného slova pochvaly pro její dobré skutky nemá; který chyby a vady strany druhé umlouvá, ba i hájí, její pokrytecké skutky vychvaluje. To se pak nazývá „nestranost", když se stranou jednou zachází jakoby v hedvábných rukavičkách a druhou tepe a bije rukavicí železnou tak neohroženě, že by to snad ani skutečný aloeyn lépe nedovedl. Slýchával jsem vždy, že spravedlnost jest slepá, však že by nestranost byla jednooká a tím jedním okem aby la jen dobré stránky jedné a špatné druhé strany, to jest mi něco nového; a pak ještě jiné a jiné chlouby a vychvalování od svých dopisovatelů a odběratelů, že se až poctivý člověk za takové pochlebenství a lži styděti musí. Myslím že každý má právo míti své přesvědčení a vyjádřiti je, však myslím že žádný člověk se nemá vydávati za něco jiného, než co je. Takové lidi na zemi obyčejně naznačujeme jmenem „podvodníci". Na moři jenom loupežníci (piráti) plují pod cizou vlajkou. Já bych takové noviny, které na zemi pod cizou vlajkou plují, aby tím spíše lid do svých tenat dostaly, nazval zemskými piráty. A to pokaždé, když si to vše uvážím, musím se dát do takového rouhání a pámbůh odpusť — klení. A proto se z tohoto hříchu kajícně zpovídám a konče svoji zpověď, skroušeně žádám za spasitelné rozhřešení*) a své domité vydaní na dále.

Ostatně kobylčí vajíčka zde nemáme, ale obáváme se, že nám sem mohou později kobylky od jinud zavítat.

Měsíc březen máme zimavý, nejvíce při severních větrech a při tom mírné mrazíky. Někteří zasli síť, avšak toho museli nechat, neboť některý den sem ani na povrchu nerozmrzne.

Dne 12. dubna budeme mít v Knox Co. zase volbu pro bonds pro dráhu, bojím se ale, že zase propadneme jako loni, poněvadž Frankfurtský precinct bude nepochybně zase hlasovati proti, an mají tam blíže do Yanktonu a proto tak potřebu dráhy necítí.

Váš oddaný Jan Schreier.

*) *Kdyby náš kajícník bez příčiny dopouštěl se takového těžkého hříchu, uložili bychom mu těžké pokání, a sice aby po celý rok nečetl jiného, než „neodvislé" listy. Však, jelikož udává příčiny, které jej ku hřešení vedou a pak zakladem k tomu že pravý Čech, nejlépe ulevi si řiznym zaklenim, dáváme mu tímto úplné a bezvýminečné rozřešení; však to jen pro tentokráte a s tou výminkou, že se již vícekráte tak těžkých hříchů nedopustí. Při tom uvádíme mu na paměť domělá slova zakladatele křesťanství: „Pokouší-li tě ruka tvá, utni ji a vrz od sebe."*

Humor.

(*Z „Palečka".*)

Kritika.

„Jak se vám líbí slečno, tohle sólo na housle?" táže se v koncertě mladík stěně dívky. Tať odpovídá nikoliv bez rozpaků: „Má velmi krásné housle, jen co je pravda!"

* * *

„Ty kluku sprapadený, já tě naučím trhat švestky!" rozkřikla se panimáma na kluka, kterého na švestce dopadla.

„I nechte toho, kmotra," šklebil se na ni kluk dolů, „to já už umím!"

* * *

Všecko přijde na světlo.

Muž: „Dnes jest tomu 25 let, co jsem si tě vzal, ženo!"

Žena: „To ten čas ubíhá! Náš nejstarší syn slaví také kmes své 26. narozeniny."

* * *

Obtížné postavení.

„Velebný pane, je tu někdo, aby libili jít zaopatřit," volá kostelník na kaplana.

Tento odpovídá z postele: „Přijdu hned — ani v noci nemá člověk od pána boha pokoj."

* * *

Chce ho překvapit.

Před výkladní skříní knihkupectví stojí venkovan se svým synkem, jenž udiveně prohlíží vystavené, ozdobně vázané knihy. „Vidíš, Honzíčku, zítra jest tvůj svátek a já bych tě rád něčím překvapil. Vyber si tedy něco pěkného, abych tě mohl milou věcí překvapiti!"

* * *

„Koho to malujete?" tázal se kdosi malíře.

„Bohyni", dí na to tázaný.

„A to dovedete z paměti?" míní první.

„Víte-li o nějakém originálu," dokládá umělec, „pak jste překonal zákon, bibli i proroky."

* * *

V ruý opis listu, zaslaného dne 5. února t. r. starostou obce N. panu H. v Praze:

Studňoves Haidler Edmund Jabych prosil, aby mi posílali žaký papiri A žaký Knižky nespa ni A načte ni A bi tam bili žaký panaky Ja bych prosil Studňoves.

* * *

Malíček: Pročpak se podpisují obyčejně vdovy na úmrtních sedulích dvěma jmeny: jmenem vdané a vedle něho jmenem svobodné?

Paleček: To se děje k vůli širšímu obecenstvu, jež čte úmrtní cedule v novinách; mezi tímto obecenstvem nacházíse totiž obyčejně velká část mužských, využijí vdovou kdyz odmrštěných, kteří by snad „začali znova".

* * *

V semináři N......ském obědvají alumni. Prefekt přechází po refektáři sem a tam. Jeden z alumnů zahívá se do polévky, na níž ani oka mastnoty k spatření není a ptá se pak prefekta:

„Velebnosti, mohl bych býti křtíti polévkou, kdyby o vodu velká nouze byla!"

„Ovšem", odpovídá prefekt, „ale každou ne!"

„Však takovou, jako jest naše, asi zajisté!" doplnil rychle alumnus.

* * *

U pokrče.

Dělník: „Ale dovolte, [illegible] ten váš pán dělá koustičky — to věru už není „žádná maličkost!"

Prodavačka: „Na tak vidíte, a před chvílí se zde dva se mnou hádali, že už je nebude hnedle ani vidět.

* * *

Řídká vlohy.

Paní Studničková: Nu, jaké pak pokroky dělá vaše Andělka ve francině?

Paní Jedličková: Děkuju za optání, dělá se to: Máme náhodou za bytu jednoho mladého Francouze a — už se spolu dorozumějí!

* * *

Pozorlivý.

Baron: Proč mne budíš? Je už devět hodin?

Sluha: Nikoli, milosti; odbila právě sedmá a já jdu jen oznámit, že může milostpán ještě dvě hodiny spát!

LACINÉ A DOBRÉ POZEMKY!
ve východní Nebrasce!
Burlington & Missouri dráha
—má—
1,500.000 akr pozemk.
ve východní Nebrasce!
které nabízí na prodej osadníkům lacino a za podmínek velmi příznivých.
Na deset let na SPLÁTKU!
MALÝ ÚROK!
20 procent srážky pro ty, kdož pozemky své vzdělávají!
Pozemky leží POBLÍŽ DRÁH, které LACINO DOPRAVUJÍ i dováží.
Přes 400 českých rodin jest již usazeno na našich pozemcích!
Taktéž máme mnoho výtečných pozemků v České Osadě „Slovanii".
Hlašte se o další zprávy u
A. E. Touzalin,
Land Commissioner,
Lincoln, Neb.

Hambursko-americka paroplavební společnost.
Hamburg-Amerikanische Packetfahrt Actien-Gesellschaft.
PŘÍMÁ POŠTOVNÍ PAROPLAVBA mezi
Hamburkem a N. Yorkem
HAMBURKU do NEW YORKU každou středu
a
Z N. YORKU do HAMBURKU každý čtvrtek.
Přeplavní ceny:
Z Hamburku do Nového Yorku I. kajuta $120 zlata, II. kaj. $72 zlata, mezipalubí $32 papír.
Z Nov. Yorku do Hamburku: I. kaj. $100 zlata, II. kaj. $60 zl., mezipalubí $30 v papírech.
Děti od 1—10 roků platí polovičku. Kojenci z Hamburku do Nov. Yorku $2 zlata.
AUGUST BOLTEN
Wm. Miller's Nachfolger
JOSEFA PASTORA.
KUNHARDT & CO.,
61 Broad Str., N. Y.
C. B. RICHARD & BOAS,
61 Broadway N. Y.

AYERA
katartické pilulky.

Dr. J. C. AYER & CO.,
Lowell, Mass.